

Zpráva o průběhu postgraduálního studia PhDr. Jiřího Šubrta

Jestliže se staneme školitelem mladšího kolegy, kterého známe od studentských let a který má za sebou pedagogickou praxi i slušnou publikační činnost, nezbyvá než jeho postgraduální studium pouze sledovat. Maximálně můžeme dbát na to, aby jej jeho pracovní zatížení neodvedlo od včasného plnění studijního plánu – a samozřejmě můžeme kolegiálně číst vše, co napíše. V tomto smyslu mohu konstatovat, že postgraduální studium Jiřího Šubrta mne obohatilo a pro něho snad splnilo svůj účel. Vytknout se dá jediná věc: trvalo příliš dlouho.

Předložená práce *Narativní postupy v Jeronýmově Vita Pauli* se věnuje jednomu z Jeronýmových hagiografických textů, žánrově těžko zařaditelnému a vyvolávajícímu rozpaky interpretů pro svou zvláštní nesourodost (viz autorova opakovaná vyjádření: „rozhodně nejpodivnější z Jeronýmových hagiografických textů“ souznící s Fuhrmanovým postojem). Volba právě tohoto textu souvisí se Šubrtovým dlouhodobým zájmem o literaturu pozdní antiky, o němž svědčí jeho bibliografie a konec konců i pojetí tohoto období v Šubrtově *Římské literatuře* (Oikumene 2005). Důvodem pro užití moderních naratologických teorií je pochopitelně skutečnost, že tyto teorie přinášejí nové instrumenty umožňující lepší popis komplikované výstavby textu, nicméně někdy mám pocit, že jde hlavně o vyzkoušení aplikace, což autor bezelstně vyjádřil už na počátku (str. 6-7: právě *Vita Pauli* se jeví „pro svůj nejasný žánrový status, inkoherní a asymetrickou kompozici a kombinaci historiografických a románových postupů jako nejvhodnější kandidát na naratologickou analýzu“). Přesto konstatuji, že je analýza vcelku přínosná, i když naratologie má – jako každá teorie – své meze. Domnívám se, že nemůže odpovědět na otázku, co je záměrné a co

náhodné. Ne náhodou klade Šubrtem citovaná A. G. Eliotová otázku, zda jde o rafinovaný literární postup nebo nedostatečně zamaskovaný důsledek genese textu (str.115). Osobně si o záměrně uskutečňovaném postupu nedělám příliš iluzí, a to tím spíše, že Vita Pauli je první z této skupiny Jeronýmových textů.

Velmi oceňuji práci kolegy Šubrtu, která splňuje všechny požadavky na doktorskou disertaci, dokládá jak jeho výbornou orientaci v rozsáhlé sekundární literatuře, tak odvahu použít v oboru ne zrovna běžné postupy.

V Praze 27.5. 2007

Prof. PhDr. Eva Stehlíková